

דעם רבינ'ס

עוּכַס

דער ריינער קוואל

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

מיין מעשה און דאס איז יענעמס מעשה, און
נאך אזאך וואס דארף מען רעדן פון אנדערע,
וואס האב איה פון דעם?"

זאגט ר' נתן אז פון די מעשה קען מען
ארויסלערנען ווי אזוי צו דינען דעם
אויבערשטן, אז מען דארף גיין בתמימות און
זיין שטענדיג פרייליך, אפילו אויב מען איז
אן ארימאן. א מענטש וואס איז זייער ארעם
און געדריקט, אפילו אויב אין עבודת השם
דאס דאווענען איז נישט

בשלמות, מען איז נאך
זייער ווייט פון תכלית,
דארף מען מיט-דעם-
אלעס זיין שטענדיג א
שמח בחלקו און נישט
קוקן אויף דער גאנצער
וועלט וואס האבן מער
עסן אדער קליידער

און שפילערייען א.ד.ג און אפילו אין עבודת
השם, קינדער וואס קענען בעסער דינען דעם
אויבערשטן, מער פלייסיג און זענען מער
בשמחה, זי שטייען אויף פריער צום דאווענען
און טוען דאס מיט חשק און א ברען, מיינע
חברים פארשטייען מער דאס לערנען און
שטייגן מיר איבער טויזנטער מאל.

לאמיר זיך פארשטעלן א אינגל וואס עס
גייט אים יעדע זאך זייער שווער, קוים וואס
ער כאפט דאס לערנען, קוים וואס ער קען
אויפשטיין צופרי צום דאווענען, יעדע מצוה

דעם שבת ליינט מען אין די תורה וועגן די
געבורט פון יעקב אבינו. די תורה זאגט אז
יעקב אבינו איז געווען אן איש תם, פארקערט
פון עשו וואס איז געווען איש יודע ציד, זאגט
רש"י הקדוש אז ער פלעגט פאפן די מענטשן
און אפנארן.

לאמיר זען וואס איז נוגע צו אונז די עבודה פון
יעקב וועלכער איז געווען א תם, און זיך זייער
דערווייטערן פון די וועגן פון עשו דער איש
יודע ציד.

ר' נתן איז מסביר אין
לקוטי הלכות אויף
די מעשה פונעם חכם
און תם, די באקאנטע
מעשה וואס דער רבי
האט דערציילט און
אלע קינדער קענען
מן הסתם די מעשה.

ר' נתן איז מסביר אזוי, דער תם איז געווען
א שוסטער, ער האט נישט געקענט אזוי גוט
די ארבעט, און זיין שוף איז ארויס מיט דריי
עקן... אבער דער תם האט זיך זייער שטארק
בארימט מיט דעם שוכעלע, אזוי ווייט אז ער
האט געזאגט: "ווי האניקדיג ווי צוקערדיג
איז דער שוכעלע ווי זיס איז דאס". ווען זיין
רעבעצין האט אים געפרעגט: "אויב איז דער
שוף אזוי זיס און שייך פארוואס נעמען אנדערע
טייערער פאר זייער שוף און דו בעטס אזוי
ווייניג?" האט דער תם געענטפערט: "דאס איז

א טענצל אין

רוסישע תפיסה

מיר האבן פאריגע וואך געשריבן וועגן ר' חיים בנמינ בראד אינעם רוסישן טורמע, וועלן מיר יעצט שרייבן די מעשה ווי אזוי זיין טאכטער, רעבעצין גאלינסקי - פרוי פון הרב ר' יענקעלע - האט דאס פארציילט.

"איך בין געווען דאן צען יאר אלט, דאס איז געווען שבת אינדערפרי, איך בין געשטאנען עטליכע שעה צוגענאגלט צום פענסטער פון רבי'נס ציון און געזאגט: "הייליגער רבי, דו ווייסט אז די מאמע איז קראנק

און שוואך, מיין טאטע איז פארכאפט אין טורמע, וואס וועט דא זיין?! דו ווילסט דאך זיכער אז מיר זאלן נישט גיין ארבעטן שבת צו קענען שטילן אונזער הונגער מיט א שטיקל ברויט..." פארציילט זי ווייטער: "איך בין געווען דארט אליינס, איך האב געוויינט און זיך געבעטן, איך זאל קענען אהיימגיין און דערציילן די גוטע בשורה פאר יעדן אז מען האט באפרייט דעם טאטן. איך בין געווען זיכער אז דער רבי וועט זיין א מליץ יושר און וועט העלפן. מיט די

שטארקע אמונה, האב איך געוויינט און זיך איינגעבעטן."

פלוצלינג קומען צו גיין עטליכע פון אונזערע לייט צום ציון און זאגן מיר: "מיידל, דא איז א בית הקברות, מען גייט יעצט דאווענען מעריב דו דארפסט אהיימגיין. דו קענסט נישט בלייבן דא, גיי אהיים אין שטוב צו דיין מאמע".

"איך האב נישט געוואלט פארלאזן דעם ציון, איך האב נאר געוואלט דאווענען און מתפלל זיין

ווי מער, "אבער די חסידים לאזן נישט נאך: "הער צו, גיין שוין אהיים, דו ווילסט בלייבן דא ביז די גוים וועלן קומען!"" איך האב זיי

תפיסה אין מאסקווע

צוגעהערט, אבער מיט איין בקשה, "נאך אביסל".

"פארוואס?! פֿרעגן זיי, "ווייל מיין טאטע איז אין טורמע, די רוסישע ווילן אים באפרייען און ער דארף אונטערשרייבן אויף א צעטל, אבער יעצט איז דאך שבת, ער וועט נישט שרייבן ווילאנג עס קומען נישט ארויס דריי שטערנס, ווען ער וועט אונטערשרייבן און זיי וועלן אים באפרייען וועל איך שוין קענען פארלאזן דעם ציון און פארציילן דער מאמע איבער די גוטע בשורה, אז דער טאטע איז באפרייט.

זכר האלסטער האווייט וואונדער
פלאטימא ליבא קונדער

צוויי פאר צווילינגען

"מזל טוב! מזל טוב!" האט מיין טאטע מיר
אויפגעוועקט איין צופרי, "מאמי האט געבוירן א
בעיבי!"

"אוהא, מזל טוב!" זענען מיר אלע אויפגעשפרינגען.

"און נישט נאר איין בעיבי, נאר צוויי!" האט מיין
טאטע אויסגעפלאצט א באמבע... "א צווילינג!"

מיר האבן זיך נישט געקענט גלייבן דאס גליק,
מיין מאמע האט געבוירן צוויי מיידל בעיביס. ביי
אונז איז עס שוין א לאנגע מעשה, מיר זענען שוין
מתפלל גאר אסאך צייט, אז אונזער מאמע זאל
געבוירן א צווילינג.

אונזער שכנה האט אונז געפרעגט, ווי אזוי מיר האבן
עס אזוי גוט געמאכט? "לערן אויס מיינע קינדער
ווי אזוי מען איז מתפלל," האט זי אונז געזאגט.

"ס'גייט נישט אזוי אין איין טאג," האבן מיר איר
געזאגט, "מיר זענען שוין מתפלל פאר צוויי יאר!
מיין מאמע פלעגט אונז אלץ זאגן אז זי איז נישט
מתפלל פאר א צווילינג, ווייל ס'איז נישט גרינג צו
האלטן צוויי בעיביס, אבער אויב דער אויבערשטער
וועט איר וועלן געבן די מתנה, וועט זי עס נעמען
מיט ביידע הענט.

מיר האבן איר פארשפראכן אז מיר וועלן איר העלפן

מיט אלעס וואס מיר קענען. ס'איז טאקע
נישט קיין יושר צו מאכן תפלות אויף די
עלטערנ'ס חשבון. און מיר האלטן טאקע
ווארט. מיין שוועסטער איז געווען צוויי
וואכן אליינס אין שטוב מיט מיין קליינע ברודער
און זיך געטריי אפגעגעבן מיט אים. אויך העלפט
זי מיין מאמע מיט די קינדער און אלעס וואס
ס'פעלט זיך אויס. יעדער ביי אונז האט אן ארבעט
אין שטוב וואס מיר טוען פלייסג.

און נישט נאר מיר האבן געמאכט אזא אקציע פון
תפלות, נאר אויך עפעס א תימנ'ע משפחה. ווען
מיין מאמע איז געווען אין קימפעטארן היים האט
זי געטראפן א תימנ'ע פרוי מיט א צווילינג. און זי
האט דערציילט א מו'אד'דיגע מעשה.

איר בעיבי איז שוין געווען ניין יאר אלט און זי
האט זייער שטארק געבעטן דער אויבערשטער אז
זי זאל געהאלפן ווערן מיט נאך קינדער. איין טאג
האט איר ניין יעריגער אינגל געהאט א גרויסע
נסיון. א פעטער האט אים געברענגט זייער א
טייערע מילכיגע טשאקלאד וואס איז עקסטער
געשמאק, אבער איין פראבלעם האט דאס געהאט,
ס'איז געווען מיט א שוואכע חכש.

ער האט עס זייער שטארק געוואלט עסן, אבער ניין
מאמע האט נישט געלאזט. ער האט געהאלטן די
טשאקלאד ביים נאז און אריינגעשמעקט, און ביים
אפענעם מויל... בקצור, ער האט נאר געוואלט
אריינבייסן אין דעם. די מאמע האט אים געזאגט
אז זי וועט אים קויפן אנדערע טשאקלאדס, וויפיל
ער וויל, ער זאל נאר אוועקווארפן די טשאקאלאד,
אבער דער יצר הרע האט אים נישט אויפגעהערט

איך נאך אביסל מתפלל זיין!"

"נא, אויב ביסטו אזוי זיכער מיט דעם אז מען וועט אים באפרייען, קענסטו דא פארבלייבן," האבן זיי מיר געזאגט.

"איך האב געווארט אויף דריי שטערנס, איך האב געדאנקט דעם באשעפער, געטוון א קליין תפלה ביים ציון און איך בין געלאפן אהיים דערציילן די מאמע די גוטע נייעס אז דער טאטע איז שוין באפרייט. איך האב נישט געהאט קיין שום

ספק אז נישט.

און אזוי ווי מיר האבן דערציילט פאריגע וואך, אז טאקע מוצאי שבת האבן די רוסישע פאליציי אים באפרייט. און דער טאטע איז אריבער אין א שטוב פון איינער מאנשי שלומנו שיקו א טעלעגראם קיין אומא וועגן זיין באפרייאונג.

ס'איז אינטערעסאנט צו באמערקן אז ר' חיים בנמיין איז געווען אין תפיסה אין שטאט מאסקעווע, אבער זיין קליינע טאכטער האט פון אומאן געקענט דעם טאטן אז ער וועט בשום אופן נישט שרייבן אום שבת, און אז ער וועט זיכער באפרייט ווערן מוצאי שבת]

די חסידים קוקן זיך און איינער דעם צווייטן און פרגען מיר: "דו ביסט הונדערט פראצענט

זיכער אז מען וועט אים באפרייען?!"

"הונדערט פראצענט!" האב איך פארשפראכן מיט א זיכערקייט.

זיי פרובירן מיר אויס נאכאמאל אויב איך בין זיכער מיט וואס איך זאג, און איך מיט מיין בטחון רוף זיך און: "דער טאטע וועט חתמןען מוצאי שבת און דאן באפרייט ווערן, דעריבער דארף

צו מוטשען אז דאס איז ממש די טשאקלאד וואס וועט אים פֿרענגען דאס גליק.

אינמיטן האט די מאמע זיך געגעבן א רוף און, "ווארף אוועק די טשאקלאד און זיי מתפלל, אז אין דעם זכות זאל דער אויבערשטער העלפן, אז מיר זאלן געבוירן א צוילינג!" און דאס אינגל האט טאקע עומד בנסיון געווען, און הייס

מתפלל געווען אז ער זאל בקרוב באקומען צוויי געשוויסטער. און טאקע, אין ווייניגער פון א יאר האט דער אויבערשטער געשאנקן פאר די עלטערן א צוילינג!

טייער קינדערלעך, שאצט נישט אונטער ענקערע כוחות. ענק שטייען פאר א נסיון, אדער ענק וילן עפעס גאר שטארק, זייטס מתפלל, דער אויבערשטער ווארט אויף ענק!

חייקל דער חזן

דער הייליגער רבי פלעגט פאסטן אסאך תעניתים. אבער ער האט דאס זייער באהאלטן אז מענטשן זאלן זיך נישט דערוויסן דערפון, אפילו זיינע גאר נאנטע און זיין חשוב'ע רעבעצין האבן אויך נישט געוואוסט דערפון. דער איינציגער וואס האט יא מיטגעהאלטן איז געווען דער משרת פון רבי'ן - וועלכער איז געווען גאנץ א פשוט'ער איד, אים האט דער רבי זייער שטרענג אנגעווארנט ער זאל פאר קיינעם אין דער וועלט נישט מגלה זיין און פארציילן וועגן די תעניתים.

אנשטאט דער רבי זאל אויפגעסן וואס די רעבעצין האט געקאכט פאר'ן רבי'ן, האט עס דער משרת אויפגעגעסן!

עס האט זיך געמאכט עטליכע מאל ווען דער רבי האט געהאלטן אינמיטן זיינע תעניתים און דעם רבינס' תלמיד ר' חייקל איז אריינגעקומען, האט ער באמערקט אז דער רבי איז אין זייער א שוואכן צושטאנד, האט ער זיך דערוואוסט פון דעם גרויסן סוד אז דער רבי פראוועט תעניתים. פון גרויס צעמישעניש האט ער זיך אנגערופן צום רבי'ן: "אויב דער רבי וועט נישט עסן וועל איך פארציילן פאר מענטשן דער סוד אז דער רבי פאסט!", דער רבי האט זיך ארויסגעדרייט און ווייטער אנגעהאלטן מיט זיינע תעניתים.

אין שטאט מעדוועדיווקע געפינט זיך יעצט דער רבי, ער ליגט אין בעט כמעט

פאר'חלש'ט, עס גייט אים ארויס בלוט פון זיינע אויגן, אויערן און פון זיין הייליג מויל. דער רבי האלט שוין נאכן פאסטן אפאר טעג אין איין צי. ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און זעט דעם גאנצן מצב וואס דא גייט פאר, ער האט זיך זייער דערשראקן פאר'ן רבינס לעבן, ער בעט זיך צום רבי'ן: "הייליגער רבי, זייט עפעס טועם! אפער וויל דער רבי עפעס טרינקען? רבי! איר זענט אין א סכנה צושטאנד!" אבער דער רבי האלט זיך ביי דאס זיינגע, ער וויל נישט בשום אופן אפשטעלן זיין תענית!

"איך וועל אויסזאגן פאר מענטשן אז דער רבי פאסט!" רופט זיך ר' חייקל אן. דער רבי ענטפערט אים: "חייקל, גיי שעכט אן עוף און גרייט אן אביסל יוד, איך זאל קענען עסן גלייך נאך מעריב"; ר' חייקל איז געלאפן מיט פרייד מיטן הינדל צום שוחט. נאכן שעכטן האט ער ארויסגעפליקט די פליגלען און אפגעקאכט א פיינע נארהאפטטיגע זופ.

נאך מעריב ווען ר' חייקל קומט אריין צום רבי'ן און דערלאנגט אים דאס טעלער. דער הייליגער רבי לייגט ארויף איין פיס אויפן בענקל, די צווייטע פוס אויף דער ערד און רופט זיך אן: "חייקל זינג מיר דעם פרומער ניגון" - דאס איז דער באוואוסטער ניגון וואס אנשי שלומנו זינגען שבת אויף די ווערטער 'מעין עולם הבא'. אויפן רבינס באפעל הייבט ר' חייקל אן - מיט זיין זיסע שטימע - זינגען

דעם ניגון, ווען דער רבי גייט אריין אין א דבקות. ווען ער האט געענדיגט דעם ניגון ווייזט אים דער רבי מיט די האנט, ער זאל ווידער אנהייבן דעם ניגון, ר' חייקל הארנט ער זינג נאכאמאל, אזוי האט זיך דאס אפגעשפילט עטליכע מאל און ר' חייקל זינגט דער ניגון א גאנצע נאכט שטייענדיג נעבן רבי'ן, דער רבי האט נאכאלץ נישט געקאסט פונעם עסן...

נאך לאנגע שעה'ן רופט זיך דער רבי אן צו ר' חייקל "איצטער גיי ארויס, זע וואו די נאכט האלט", ר' חייקל גייט ארויס און זעט אז עס איז שוין דער עלות השחר, די זופ איז שוין לאנג אויסגעקילט...

דער רבי האט געקענט ווייטער אנהאלטן זיין הייליגער מנהג און ווייטער געפאסט ביזן קומענדיגן שבת.

דער רבי האט דאן געזאגט פאר ר' חייקל: "פארוואס איז דאס מאל געווען אזוי שווער דאס פאסטן? ווייל עמיצער איז געוואויר געווארן, איינער האט זיך דערוואוסט", דעריבער איז דער רבי דאסמאל געווען אין א סכנה. געווענליך פלעגט דער רבי זיך פירן באשיידן בהצנע לכת, עס האט געקענט אריבער גיין גאנצע וואכן און קיינער זאל זיך נישט דערוויסן, אבער וויבאלד יעצט האט מען זיך יא דערוואוסט, איז דער רבי געווען אין א סכנה.

דער רבי האט אמאל געזאגט פאר ר' חייקל: "איך וויל דו זאלסט זיין א מקבל - זאלסט דארפן אנקומען צו נדבות פון אנדערע. אויב דו וועסט פארן מיט מיר קיין ברסלב, וועסטו זיין א חידוש אין דיין זאך - אזוי ווי איך אין מיין זאך". דער רבי האט געוואלט אז ר' חייקל זאל אפלאזן אלע זיינע געשעפטן, און אננעמען דעם חזנות פאסטן, דאס זאל זיין א פרנסה פאר אים, אז מענטשן וועלן אים שטיצן, ווען ער וועט זיי זינגען חזנות שטיקלעך. דער רבי האט געוואלט ממשיך זיין פאר ר' חייקל א פח הגנינה פון גאר א הויכן שורש.

ר' חייקל איז אבער געווען פארנומען מיט זיינע געשעפטן, עס האט אים נישט געפאסט צו זיין אנגעוויזן אויף אנדערע מענטשן, ער האט נישט געוואלט אננעמען דאס חזנות פאר זיין באשטימטע פרנסה, האט ער מיט זיין האנט אוועקגעמאכט דעם רבי'נס פארשלאג.

"דו וועסט מער נישט זיין דער חידוש, מען וועט דיר רופן חייקל" האט דער רבי אים מודיע געווען, וויבאלד ער האט נישט געוואלט צוהערן צום רבי'ן האט אים דער געזאגט אז מען וועט אים רופן נאר מיט זיין נאמען 'חייקל', אן א טיטול 'רבי' פאר זיין נאמען.

הדפסת הגליון נתגרב ע"י

ר' אברהם וועבערמאן הי"ו

לדגל הולדת בנו בכורו למזל טוב

הדפסת הגליון נתגרב ע"י

ר' יחיאל הכהן רובין הי"ו לרגל

הולדת בנו למזל טוב

הדפסת הגליון נתגרב ע"י

ר' צבי לודמיר הי"ו

לרגל הכנסת בנו אברהם לעיל התורה והמצוות

הדפסת הגליון נתגרב ע"י

ר' אלימלך רחוני הי"ו

לרגל הולדת בנו למזל טוב

קען מען מעש'ן זאלץ? ווי קען מען מעש'ן שטרוי?! דאס איז איבעריגע חומרות וואס דער רבי האט זייער נישט געוואלט, אזוי ווי דער רבי זאגט אין תורה מ"ד חלק שני: "א גרויסע כלל אין עבודת השם איז צו זיין א תם און א גלייכער מענטש, דינען דעם אויבערשטן מיט תמימות, אן קיין שום חכמות און חקירות בכלל, און אפילו חכמות אין עבודת ה' זאל מען זייער אכטונג געבן ווען א מענטש טראכט אלע סארטן איבערגעטראכטע געדאנקען, ער איז מדקדק צו ער האט יוצא געווען אין עבודת ה' צו נישט, דאס אלעס איז דמיונות, שטותים און בלבולים, ווייל א מענטש וואס איז געמאכט פון פלייש און ביין קען נישט טון עבודת ה' אינגאנצן. די גמרא זאגט אז די תורה איז נישט געגעבן געווארן פאר מלאכים, די אלע מענטשן וואס דרייען זיך ארום מיט חומרות און מרה שחורה אויף זיי זאגט דער פסוק, "וחי בהם זאגן חז"ל ולא שימות בהם," די תורה איז געגעבן געווארן צום לעבן און נישט צו שטארבן! די תורה און מצוות דארף אונז מאכן לעבן נישט פארקערט!

דער רבי פירט אויס: "אפילו ווער עס קען יא די חכמות באמת, דארף ער אלעס אוועקווארפן און דינען השם יתברך מיט תמימות און פשיטות גמור אן חכמות. דאס איז די גרעסטע חכמות פון אלע חכמות, "נישט צו זיין קיין חכם!" ווייל דער אויבערשטער וויל די הארץ פונעם איד.

זאל דער אויבערשטער העלפן אז מיר זאלן זיך צו באהעפטן צו די מדה פון יעקב אבינו, לעבן מיט תמימות און פשיטות, זיך פרייען מיט די מצוות, פרייען מיט אונזערע נקודות טובות און רעדן פון דעם, וועלן מיר האבן א גוטע אמת'ע לעבן.

קומט אים אן זייער שווער, און אויך בגשמיות איז מיין חבר געבענטשט געווארן מיט א רייכע שטוב, און מיין פתה האב איך נאך חברים וואס אלעס איז זיי לעכטיג, אלעס גייט זיי גוט, מיט-דעם-אלעס זאגט ר' נתן: "פאל נישט אראפ ביי דיר, זיי שטענדיג פרייליך אזוי ווי דער תם! וואס האט געשפירט אין זיין ברויט אלע טעמים!" זיין שוכעלע וואס ער האט געענדיגט מיט אזויפיל האראוואניע, עס איז אויסגעקומען זייער קרום אבער ביים תם איז עס געווען זייער טייער און ער האט זיך זייער בארימט מיט דעם, ער האט נישט געקוקט אויף אנדערע, ווייל דאס איז מיין מעשה און דאס איז יענעם מעשה, אזוי ווי דער רבי האט אליינס געזאגט ביי די מעשה, "אז א שוכעלע מיינט דאס דאווענען אז אפילו עס האט אזא פנים דארף מען זייער פרייליך זיין דערמיט."

לאמיר גיין בתמימות מיט די הייליגע מעשה און מיט די עצות און זיין שטענדיג פרייליך און נישט קוקן אויף די חברים וואס שטייען אזוי שטארק, וועל איך אבער זיך פרייליך מיט יעדע קליינע נקודה וואס איך פארדין.

עשו הרשע איז געגאנגען נאר מיט חכמות, ער האט געזאגט: "ווער קען דינען דעם אויבערשטן? נאר איינציגע מענטשן קענען דינען דעם אויבערשטן, נאר יחידי סגולה וואס פארשטייען און קענען גיין הויכע מדרגות," דאס איז שקר!! יעדער איינציגער איד קען דינען דעם אויבערשטן לויט זיין דרגה און בעקר מיט תמימות און פשיטות אזוי ווי דער רבי זאגט אין זיינע תורות: "דער עיקר איז צו זיין א תם וישר, נישט לעבן מיט חכמות און חקירות," נישט לעבן מיט חומרות יתרות אזוי ווי עשו, ווי רש"י ברענגט אז ער פרעגט זיין טאטן: "טאטע, ווי

די צענטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בערגער און דער ארימאן 6

האט ער אים גיפּרעגט. פאַרן וואס איז ער אַ רוצח. האט ער אים גיענפערט. איבער זיין אַכזריות און איבער זיין גסות בין איך אָהער גיקומען. האט ער אים גיפּרעגט. ווי אזוי איז דאס גיווען.

האט זיך דער בחור מיישב גיווען. דא האט ער זיך פאר קיינעם קיין מורא ניט צו האבן. האט ער אים גיזאגט און האט אים דערציילט די גאנצע מעשה וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן.

האט ער אים גיפּרעגט. אז דער קיסר זאל דיר קומען אין דער האנט אריין וואלסטו זיך אין אים היינט נוקם גיווען. האט ער אים גיענפערט ניין (ווארן ער איז גיווען איין גוטער איין רחמן) אַרְבָּא איך וואלט אים אזוי מפרנס גיווען. ווי איך בין דיר מפרנס.

האט ווידער דער קיסר אנגיהויבן צו זיפצן און צו קרעכצין. און האט גיזאגט. וואס פאר איין שלעכטע און איין ביטערע עלטער דער קיסר האט. ווארין ער האט גיהערט אז די טאכטער זיינע די יפת תואר איז פארפאלן גיווארין. און ער אליין איז פארשיקט גיווארין האט זיך ווידער דער בחור אַנגירופין. איבער זיין אַכזריות (פלומר אום דער בארימקייט) און איבער זיין גדלות. האט ער זיך אויס גיבראכט און זיין טאכטער. און איך בין אָהער פארן ווארפין גיווארין. אלץ איבער אים.

האט ער אים ווידער גיפּרעגט (דער קיסר צו דעם בחור) אז ער זאל דיר קומען אין דער האנט אריין. וואלסטו זיך אין אים נוקם גיווען ענפערט ער אים ניין. איך וואלט אים אזוי מפרנס גיווען פונקט אזוי ווי איך בין דיר מפרנס.

האט זיך דער קיסר דערקענט צו אים. און האט אים מודיע גיווען אז ער איז דאס אליין דער קיסר. און וואס סע האט זיך

און זיי האבן דארט גישפילט אויף פלי שיר. ווארין זיי אלע האבן גיקענט שפילן. ווארין דער איז א קיסר. און אזוי זיי האבן אויף גיקענט שפילן.

און ער דהיינו דער בחור. ער איז גיווען דער בריה צווישן זיי. ווארין ער איז שוין דארט גיווען פון לאנג. און ער פלעגט זיי צו ברענגען פלייש האבן זיי גיעסן. און זיי פלעגן דארט ברענגען האלץ וואס סע איז טייערער גיווען פון גאלד אין יישוב.

פלעגט זיי דער בחור צו דרינגען אז דא איז גוט איבער צו לעבן די ארין. וועלדיג דאס גוטץ וואס מענטשן האבן אויף דער וועלט אין יישוב. איז בעסער אז מען זאל דא זיצן. מען זאל דא איבער לעבן די וועלט.

האבן זיי אים גיפּרעגט. וואס פאר א גוטץ האסטו דען גיהאט אז דו זאגסט אז דא איז פאר דיר בעסער. האט ער זיי גיענפערט. און האט זיי דערציילט. וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן ווי ער איז גיווען א בערגירס זון וכו' ביז ער איז אָהער גיקומען און וואס איז אים דרויס גיקומען וואס ער איז גיווען א בערגירס זון. ער האט גיהאט פל טוב. דא האט ער אויך פל טוב. (אזוי האט דער בחור אלץ צו זיי גיזאגט) און ער האט זיי גיזאגט אלץ אז דא איז גוט איבער צו לעבן די וועלט. האט אים דער קיסר גיפּרעגט. האסטו גיהערט פון דעם קיסר. האט ער אים גיענפערט ער האט גיהערט. האט ער אים געפּרעגט אויף דעם יפת תואר. אויב ער האט געהערט פון איר. האט ער אים אויך גיענפערט. יוא.

האט דער בחור אנגיהויבן צו ריידן מיט פעס און האט גיזאגט. דער רוצח. (אזוי ווי איבער קריצט מיט די ציין אויף דעם אנדערין אזוי האט דער בחור גיזאגט מיט פעס אויף דעם קיסר וואס זי האבן פון אים גשמוסט. ווארין ער האט ניט גיוואקסט אז דער קיסר זיין שמוסט מיט אים)

מיט אים איבער גיטאן. איז דער בחור אויף אים אנידער גיפאלין און האט אים גיקושט און גיהאלצט.

און זי (דהיינו די יפת תואר וואס זי איז דא אויף גיווען, נאר פארשטעלט פנ"ל) הערט דאס אלץ ווי די ביידיע שמוסין איינער מיט דעם אנדערין.

און דער בחור איז זיין סדר גיווען. ער פלעגט אלע טאג גיין. און האט זיך איין סימן גימאכט אין דריי ביימער. און האט דארט גיזוכט דאס פתב. ווארין סע איז דארט גיווען אלפי אלפים ביימער.

פלעגט ער זיך מאכין איין סימן אין דריי ביימער. וואס ער האט גיזוכט. פדי ער זאל שוין מארגין ניט באדארפן זוכן אין די דריי ביימער. אזוי פלעגט ער טאן אלע טאג.

טאמער פארט וועט ער גיפניען דאס פתב. (דהיינו דאס פתב וואס זי האט אים גשיקט וואס סע איז ביי אים פארפלין גיווארן צווישן די ביימער פנ"ל)

און אז ער פלעגט זיך אומקערין פון דארט פלעגט ער קומען מיט פארזויניטע אויגן. ווארין ער פלעגט וויינען. אז ער האט גיזוכט און האט נישט גיקענט גיפניען. האבין זיי אים גיפרעגט (דהיינו דער קיסר מיט דער יפת תואר) וואס זוכסטו צווישן די ביימער. און דערנאך קומסטו צוריק מיט פארזויניטע אויגן.

האט ער זיי דערציילט די גאנצע מעשה. באשר די בת קיסר (דהיינו די יפת תואר) האט אים גשיקט א פתב. האט ער עס באהאלטן אין איין בוים פון די ביימער איז גיקומען איין שטוירעם ווינט וכו' פנ"ל היינט זוכט ער טאמער וועט ער עס גיפניען.

האבין זיי צו אים גיזאגט. מארגין אז דו וועסט גיין זוכן וועלין מיר מיט דיר אויף גיין. טאמאר וועלין מיר גיפניען דאס פתב. איז אזוי גיווען. זענען זיי מיט אים אויף גיגאנגען.

האט די בת קיסר גיפונען דאס פתב אין איין בוים. און זי האט עס אויף גיעפינט. האט זי גיזעהן. אז דאס איז איר אייגין פתב פון איר האנט.

האט זי זיך מיישב גיווען. אז זי וועט אים תיכף אים זאגן. אז זי איז דאס אליין. אז זי וועט זיך ווידער אויסטאן די קליידער. און וועט זיך ווידער אומקערין צו איר שיינקייט. און זי וועט ווידער זיין א יפת תואר אזוי ווי פרייר. קאן ער זיך אנידער פאלן און אויס גיין. און זי וויל סע זאל זיין בפשרות כדת (פלומר נעמען קאן זי אים דא ניט אין דער מדבר ווארין זי באדארף מיט אים חתונה האבן אזוי ווי סע קער צו זיין)

איז זי גיגאנגען. און האט אים אומגיקערט דאס פתב און זי האט צו אים גיזאגט אז זי האט גיפונען דאס פתב. (פלומר דאס האט זי אים נאך ניט אויס גיזאגט אז זי איז דאס אליין נאר זי האט אים סתם גיזאגט אז זי האט דאס פתב גיפונען)

איז ער תיכף אנידער גיפאלין און איז גיבליבן חלשות. האבין זיי אים דערמינטערט. איז צווישן זיי גיווען א גרויסע שמחה.

דערנאך האט דער בחור גיזאגט. וואס טויג מיר דאס פתב ווי וועל איך זי שוין קאנען גיפניען. זי איז זיך היינט א וודאי ערגעץ ביי עפעס א מלך. (ווארין ער האט גימיינט אז זי איז פארקויפט גיווארן דורך דעם רוצח אזוי ווי דער קיסר האט אים דערציילט) נאך וואס טויג מיר דאס. איך וועל מיר דא איבער לעבין מיינע יארן. און איז גיגאנגען. און האט איר אומגיקערט דאס פתב. און האט צו איר גיזאגט נא דיר דאס פתב וועסטו גיין און וועסט זי נעמען. (ווארין זי איז זיך גיווען פארשטעלט ווי איין זכר)

האט זי זיך גיזאגט גיין און האט אים גיבעטן אז ער זאל אויף מיט איר גיין. ווארין איך וועל זי בנודאי נעמען. וועט זיך מיר גוט זיין. וועל איך דיר אויף איין חלק גיבין פון מיין גוטץ (פלומר די בת קיסר וואס זי איז גיווען פארשטעלט ווי איין זכר האט עס אזוי גיזאגט צו דעם בחור)

און דער בחור האט גיזעהן אז דער איז א חכם און ער וועט זי בנודאי נעמען. איז ער מרוצה גיווארן מיט אים צו גיין. (דהיינו מיט דער בת קיסר וואס ער האט גימיינט אז זי איז איין זכר) און דער קיסר איז גיבליבן אליין. ווארין ער האט מורא גיהאט זיך אום צו קערין. אין דער מדינה אריין.

האט זי אים גיבעטוין. אז ער זאל אויף גיין ווארין ער וועט זיך בונדאי נעמען די יפת תואר. האסטו זיך שוין קיין מורא ניט צו האבן (פלומר זי האט אים גזאגט איה וועל זיך בונדאי אפזוכן די יפת תואר האסטו שוין קיין מורא ניט צו האבן. ווארין דאס מזל וועט זיך אומקערן אז מען וועט זי גיפיען) און מען וועט זיך אויף הייסן אום קערן.

זענען זיי גיגאנגען די אלע דריי אין איינעם. און זיי האבן זיך גידונגען א שייף און זיי זענען גיקומען צו דער מדינה. וואו די קיסרטי זיצט. און זיי זענען גיקומען צו דער שטאט וואו זי זיצט דארטין.

און זיי האבן אנדער גישטעלט די שייף האט זיך די בת קיסר מינישט גיווען. אז זי וועט תיכף אויס זאגן דער מוטער. אז זי איז גיקומען. קאן זי אויסגיין. איז זי גיגאנגען און האט גישייקט צו דער מוטער. באַשער סע גיפנט זיך א מענטש. וואס ער האט איין ידיעה פון איר טאכטער.

דערנאך איז זי אליין גיגאנגען צו דער קיסרטי און האט איר דערציילט. וואס סע האט זיך איבער געטאן מיט איר טאכטער. און האט איר דערציילט די גאנצע מעשה. און צום סוף האט זי איר גזאגט (מיט דעם לשון).

און זי (דהיינו די טאכטער) איז אויף דא. דערנאך האט זי איר גיזאגט דעם אמת. איה בין דאס אליין. און זי האט איר מוידע גיווען. אז איר חתן דהיינו דעם בערגערס זון איז אויף דא.

נאר זי האט גיזאגט צו דער מוטער. אז זי וויל אנדערש ניט. נאר אז מען זאל אומקערן קריק איר פאטער דעם קיסר אויף זיין ארט. און די מוטער האט דאס גאר ניט גיוואלט. ווארין זי איז אויף אים זייער ברוגז גיווען. ווייל איבער אים איז דאס אלץ גיווען נאר זי האט גימוזט צוליב טאן דאס איר טאכטער.

האט מען גיוואלט אים אומקערן (דהיינו דעם קיסר) האט מען גיזוכט דעם קיסר. און ער איז גאר ניט דא. האט איר די טאכטער אויס גיזאגט אז דער קיסר איז אויף דא מיט זיי.

איז גיווען די חתונה. און די שמחה איז אין גאנצין. און די מלוכה און דאס קיסרית האבן זיי אפגינמען. דהיינו דעם בערגערס זון מיט דער יפת תואר וואס זיי האבן חתונה גיהאט. און זיי האבן מולך בפיפה גיווען. דהיינו זיי האבן גיקיניגט איבער גאר דער וועלט. אמן ואמן.

דערנאך האט אויף דער אלטער קיסר קיין גדולה ניט גיהאט ווארין סע איז אלץ איבער אים גיווען:

דער בערגער האט גיהאט גרויס גדולה ער איז דעם קיסרס פאטער וואס ער איז דער עיקר:

דעם מאטראס האט מען אן גיפאשט אן גיפאשט און מען האט אים ארויס גישטופט. ביי לוט שטייט הרהר המלט דאס איז א בערגער. און פון אים קומט ארויס משיח:

ידין האבן אין מצרים גיהאט סימנים ווער דער גואל וועט זיין וכו' און אויף דעם גואל וואס סע וועט קומען איז בונדאי אויף דא סימנים. משיח וועט זאגן איסליכן ידיו וואס מיט אים האט זיך איבער גיטאן איסליכן טאג:

תמר האט אויף פארלוירן די סימנים. אזוי ווי אין מדרש שטייט. און אז מען האט זי גיוואלט פארברענען איז גיקומען דער ס"מ האט פון איר דערוווייטערט די סימנים. און דער מלאך גבראל איז גיקומען און האט זיי צו איר אפ גיבראכט. אזוי ווי אין מדרש שטייט און פון איר קומט ארויס משיח. במהרה בימינו אמן.

דאס האט אלץ דער רבי ז"ל גישמוסט נאך דער מעשה פדי מען זאל זיך קענען עפעס שטיין ווי ווייט די מעשה דערלאנגט. אז וואויל איז דעם וואס ער וועט זוכה זיין צו וויסן דעם סוד פון די מעשיות אפילו אויף יענער וועלט.

דאס וואס דא שטייט אין דער מעשה ווי איסליכער קומט מיט זיין שיר. און א טייל ענפערט מען דורך איין שלים וכו' כפ"ל. אזוי איז פאר האנדין כמה גרויסע לייט.

וואס אטליכער טוט וואס ער טוט. און איסליכער פאריט זיך און וויל דערלאנגען דעם רעכטן תכלית. און קיינער איז ניט זוכה צום רעכטען תכלית צום אמת. נאר דער וואס ער איז ראוי דערצו. און א טייל ענפערט מען דורך איין שלים. אדער פון אונטער דער וואנט. אדער מען ווייזט זיי ארויס דאס פנים וכו' אזוי ווי אין דער מעשה שטייט. נאר צום סוף אז זיי גייען אנוועק פון דער וועלט. ענפערט מען זיי. אז זיי האבן נאך גאר ניט גיטאן.

אזוי ווי אין דער מעשה שטייט ווי די יפת תואר האט צום סוף זיי גינפערט די וואסערן זענען אבער איבער דיר נאך ניט אריבער גיגאנגען. ביי סע וועט קומען דער רעכטער מנהיג במהרה בימינו אמן. דאס האט אויף דער רבי ז"ל גישמוסט.

האט זי אים גיבעטוין. אז ער זאל אויף גיין ווארין ער וועט זיך בונדאי נעמען די יפת תואר. האסטו זיך שוין קיין מורא ניט צו האבן (פלומר זי האט אים גזאגט איה וועל זיך בונדאי אפזוכן די יפת תואר האסטו שוין קיין מורא ניט צו האבן. ווארין דאס מזל וועט זיך אומקערן אז מען וועט זי גיפיען) און מען וועט זיך אויף הייסן אום קערן.

זענען זיי גיגאנגען די אלע דריי אין איינעם. און זיי האבן זיך גידונגען א שייף און זיי זענען גיקומען צו דער מדינה. וואו די קיסרטי זיצט. און זיי זענען גיקומען צו דער שטאט וואו זי זיצט דארטין.

און זיי האבן אנדער גישטעלט די שייף האט זיך די בת קיסר מינישט גיווען. אז זי וועט תיכף אויס זאגן דער מוטער. אז זי איז גיקומען. קאן זי אויסגיין. איז זי גיגאנגען און האט גישייקט צו דער מוטער. באַשער סע גיפנט זיך א מענטש. וואס ער האט איין ידיעה פון איר טאכטער.

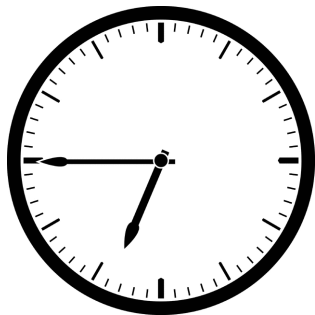
דערנאך איז זי אליין גיגאנגען צו דער קיסרטי און האט איר דערציילט. וואס סע האט זיך איבער געטאן מיט איר טאכטער. און האט איר דערציילט די גאנצע מעשה. און צום סוף האט זי איר גזאגט (מיט דעם לשון).

און זי (דהיינו די טאכטער) איז אויף דא. דערנאך האט זי איר גיזאגט דעם אמת. איה בין דאס אליין. און זי האט איר מוידע גיווען. אז איר חתן דהיינו דעם בערגערס זון איז אויף דא.

נאר זי האט גיזאגט צו דער מוטער. אז זי וויל אנדערש ניט. נאר אז מען זאל אומקערן קריק איר פאטער דעם קיסר אויף זיין ארט. און די מוטער האט דאס גאר ניט גיוואלט. ווארין זי איז אויף אים זייער ברוגז גיווען. ווייל איבער אים איז דאס אלץ גיווען נאר זי האט גימוזט צוליב טאן דאס איר טאכטער.

האט מען גיוואלט אים אומקערן (דהיינו דעם קיסר) האט מען גיזוכט דעם קיסר. און ער איז גאר ניט דא. האט איר די טאכטער אויס גיזאגט אז דער קיסר איז אויף דא מיט זיי.

איז גיווען די חתונה. און די שמחה איז אין גאנצין.

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
צייטליך שבת אינדערפרי פרשת חיי שרה
ביים דאווענען איז
הילד החשוב
שמואל שפירא, בית שמש

בחינה אויף ספורי מעשיות

די צענטע מעשה (6) (סוף) - פונעם בערגרי מיטן ארימאן

- ער האט זיך זייער געפריידט
- ער האט געווינט פון איבער גענומענקייט
- ט. **וואס האט דער זוהן פון בערגרי געטון מיט די כתב וואס מ'האט געטראפן?**
- ער האט עס געגעבן פארן קיסר
- ער האט עס געהאלטן פאר זיך
- ער האט עס געגעבן פאר די טאכטער פון קיסר
- י. **איז דער קיסר געגאנגען מיט דער זוהן פון בערגרי און די טאכטער פון קיסר?**
- ער איז געבליבן אליין
- זיי זענען געגאנגען די אלע דריי אין איינעם
- ער איז געגאנגען נאך זיי
- יא. **צו וועלכע מדינה זענען זיי אנגעקומען?**
- צו די מדינה וואס דער בערגרי איז דארטן
- צו די מדינה וואס די קיסרית זיצט דארטן
- צו די מדינה וואס דער רוצח איז דארטן
- יב. **וואס האט די טאכטער פון קיסר געשיקט זאגן פאר איר מאמע?**
- אז מ'האט געטראפן איר טאכטער
- אז עס איז דא א מענטש וואס האט איין ידיעה פון איר טאכטער
- אז עס איז דא א איינער וואס ווייסט וואו די טאכטער איז
- יג. **וואס האט די טאכטער פון קיסר אליין דערציילט נאכדעם פאר איר מאמע?**
- וואס ס'האט זיך געטון מיט איר טאכטער
- וואס ס'האט זיך געטון מיטן קיסר
- וואס ס'האט זיך געטון מיטן זוהן פון בערגרי
- יד. **ווער האט געהאט גרויס גדולה נאכדעם?**
- דער קיסר
- די טאכטער פון קיסר
- דער בערגרי
- טו. **וואס לערנסטו זיך ארויס פון די מעשה?**
- אז עס איז נישטא קיין יאוש אויף די וועלט
- אז ביים סוף וועט אלעס ווערן פאראכטן
-

- א. **וואס האבן געטון אין מדבר דער קעניג און די בת קיסר און דער זוהן פון בערגרי?**
- געשפילט אויף כלי שיר
- זיך געפרייעט און געטאנצט
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. **וועלכע האלץ פלעגן זיי ברענען דארטן?**
- האלץ וואס איז טייערער פון זילבער אין ישוב
- האלץ וואס איז טייערער פון דיימאנטן אין ישוב
- האלץ וואס איז טייערער פון גאלד אין ישוב
- ג. **ווער האט זיך דער ערשטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגרי
- די טאכטער פון קיסר
- ד. **ווער האט זיך דער צווייטער אנטפלעקט (באוויזן) ווער ער איז?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגרי
- די טאכטער פון קיסר
- ה. **אין וויפיל בויער האט דער זוהן פון בערגרי יעדן טאג געזוכט די כתב?**
- אין צוויי
- אין דריי
- ער האט נישט געציילט וויפיל
- ו. **וואס האט דער זוהן פון בערגרי געטון ווען ער האט נישט געטראפן די כתב?**
- געווארן בעצבות
- געוויינט
- זיך געשטארקט
- ז. **ווער האט געטראפן די כתב?**
- דער קיסר
- דער זוהן פון בערגרי
- די טאכטער פון קיסר
- ח. **וואס איז געשען מיט דער זוהן פון בערגרי ווען מ'האט געטראפן די כתב?**
- ער איז געווארן חלש
- צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149

דעם רבינ'ס דאווענען

בשורה טובה

פאר אלע טייערע קינדער

לאור די הצלחה פון לעצטע וואך שבת אינדערפרי, ווען גאר אסאך קינדער האבן זיך מעורר געווען און געקומען צייטליך דאווענען נאך פאר הודו,

זענען מיר ממשיך בעזר השם אויך די וואך

מיט א שיינע גורל

פאר אלע קינדער וואס הייבן אן דאווענען שבת אינדערפרי פאר הודו.

"גאר מיין זאך איז תפלה"

דער עיקר איז וואס דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט מען

זאל אויף יעדע זאך בעטן פון באשעפער, וועלן מיר אויך מתפלל זיין צום באשעפער מען זאל האבן א געשמאק אין דאווענען און זיין צייטליך אלעמאל אין שול, צו קענען מאכן א נחת פארן אויבערשטן.

צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג אריין נאך שבת אין טעל-ליין 02-5-3333-72 אויף קנעפל זיבן זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן נומער מיט די ווערטער "גאר מיין זאך איז תפלה".